

Bilag 1.

DE SAMVIRKENDE DANSKE LANDBOFØRENINGER

Den 4. april 1966.

I anledning af folketingets behandling af forslaget om en ændring i den i fjor vedtagne kornordning skal De samvirkende danske Landboforeninger herved henstille til folketingsudvalget, at kornloven bliver ændret, så systemet med faste priser på brødkorn bevares, men med ajourførte priser.

Den nuværende brødkornsordning går tilbage til 1958, og initiativet til den blev taget ved en fælleshenvendelse fra landbo- og husmandsforeningerne i 1957 om at gennemføre foranstaltninger til afbødning af de økonomiske virkninger for landbruget af den netop da indtrådte afsætningskrise. Brødkornsordningernes sigte har fra begyndelsen været at sikre de likviditetssvage landmænd mulighed for at sælge en del af deres høst til en fast pris i de første efterårsmåneder. Dette formål har ordningerne tjent på udmærket måde, ligesom de har bidraget til en mere stabil prisudvikling på det danske kornmarked året rundt, end man ellers ville kunne forvente. Dette skyldes, at det under fastprissystemet har været lettere for kornhandelen at få kornlagrene finansieret, end det ellers ville have været, og dermed har finansieringen af hele kornets afsætning og oplagring da også forløbet lettere, end tilfældet ville være uden brødkornsordning.

Den af regeringen foreslåede belåningsordning kan af flere grunde ikke løse disse problemer, dels fordi pengeinstitutterne i den nuværende situation må befrygtes at være meget lidt villige til at medvirke, dels fordi der ikke til ordningen er knyttet en genbelåningsret i nationalbanken, dels fordi usikkerhed med hensyn til prisudviklingen vil afholde de økonomisk svage blandt landmændene fra at bruge ordningen i det ønskelige omfang.

Det må befrygtes, at en opgivelse af de faste priser på brødkorn vil give anledning til større prissvingninger i årets løb med forholdsvis lave priser umiddelbart efter høst og forholdsvis høje priser sidst på høståret, hvilket vil være til skade både for de økonomisk svage landmænd og for forbrugerne. Lave brødkornspriser i efteråret vil også bevirke en større opfodring af dansk brødkorn, hvilket med den konstaterede nedgang i vintersædarealerne vil betyde behov for en betydelig brødkornsimport, som kan komme til at foregå til forhøjede priser nu, hvor overskudslagrene i Nordamerika er praktisk taget afviklet. Derfor må landboforeningerne kraftigt henstille, at systemet med de faste priser for brødkorn opretholdes også i høståret 1966-67.

Fra 1959-60 til 1964-65 har brødkornspriserne til landmændene været uændrede til trods for en stigning i landbrugets omkostningsniveau på 24 pct. Priserne på brød og mel er imidlertid desuagtet steget på grund af, at forarbejdnings- og distributionsleddet har fået bevilget ret til at sætte priserne op for deres ydelser. Således er detailprisen på hvedemel steget 12 pct., på rugbrød 17 pct. og på franskbrød 30 pct. fra 1959 til 1964 — som følge af stigninger i forarbejdnings- og fordelingsomkostninger på 22 pct. for hvedemel, 32 pct. for rugbrød og 42 pct. for franskbrød i perioden. Det kan eksempelvis nævnes, at for et 2 kg rugbrød er forarbejdnings- og fordelingsomkostningerne fra 1959 til 1964 steget fra 75 til 99 øre, mens landmandens pris for rugen til et 2 kg brød har været uændret 65 øre (på basis af en udgangspris på 47 kr. og en gennemsnitlig salgspris på 48,50 kr. pr. hkg rug). Hvis også landmandens betaling skulle være steget med 24 øre for et rugbrød i perioden, skulle prisen pr. hkg